

[Lizzie Lichtenberg]

denne har i skrivelse af 25. januar meddelt, at han er villig til at overtage det ledige mandat.

Udvalget til Valgs Prøvelse har i et møde i dag behandlet denne sag, og jeg kan herefter på udvalgets vegne afgive følgende:

Indstilling

Vognmand Hugo Holm godkendes som ordinært medlem af Folketinget fra og med den 26. januar 1989.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Udvalgets ovennævnte indstilling vedtoges enstemmigt med 114 stemmer.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Forespørgsel nr. F 11:

Forespørgsel til statsministeren, udenrigsministeren og miljøministeren:

»Hvad agter regeringen at foretage for at leve op til henstillingerne i Brundtlandrapporten og Folketingets dagsorden af 21. januar 1988?«
Af Helle Degn (S) m.fl.

(Forespørgslen anmeldt 7/12 88. Fremme af forespørgslen vedtaget 14/12 88).

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Inden jeg giver fru Helle Degn ordet, vil jeg anmode om, at man forholder sig mere roligt i salen.

Begrundelse

Helle Degn (S):

Brundtlandkommissionen har præsenteret et program for globale reformer og en strategi for at skabe økologisk balance – desværre ikke for at skabe ro i salen.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg henstillede for et øjeblik siden, at man dæmpede uroen i salen. Jeg vil gerne her gentage henstillingen, men jeg har ikke lyst til at komme med den tre gange.

Helle Degn (S):

Tak hr. formand.

Socialdemokratiet føler et stærkt medansvar for at følge forslagene i Brundtlandkommissionen op. Vi vil gerne være med til at vende en afvikling af Jorden til en udvikling af de ressourcer, vi har, nationalt som internationalt. Derfor er det nu tredje gang, at Socialdemokratiet har taget initiativ til at få den fælles overlevelse på Folketingets dagsorden.

Vi ved, at uligheden i verden øges, og at fattigdommen spredes. Vi ved, at ørkerne breder sig. Vi ved, at havene dør. Vi ved, at tropeskovene hugges og fældes. Vi ved, at arter og kulturminde forsvinder fra Jordens overflade. Vi ved, at skovene dør af sur nedbør. Vi ved, at trafikken gør os alle syge. Vi ved, at maden forgiftes af farlige stoffer. Vi ved, at stadig flere mennesker bliver miljøflygtninge, og vi ved, at alt dette giver menneskelige lidelser. Vi ved, at vi misbruger Jordens ressourcer. Derfor denne debat i dag, en konkret debat om vores eget danske ansvar og bidrag.

Den 21. januar 1988 fik vi på socialdemokratisk initiativ vedtaget en bred opbakning bag, at regeringen skulle få gang i den konkrete miljøstrategi på en række erhvervsområder: fiskeri, landbrug, industri, energi, trafik osv. Partiernes bud på denne struktur og omstillingsproces vil være spændende at høre om, hvilket har været formålet med denne debat.

Den dobbelte trussel, som menneskeheden nu er udsat for, bliver stadig mere nærværende for os.

Den første trussel, vi i mange år har måttet leve med, har været truslen om atomkrigen. Den anden trussel, som bliver stadig mere nærværende, er forureningens langsomme kvæler-tag på livet på vores planet.

Tidsfaktoren bliver efter vores opfattelse den dominerende faktor, som også økonomien må underordnes. Vi må forudse, at vi ikke kun skal tale om fiskekvoter i fremtiden, men også om klimakonventioner, aftaler om luftforurening, oprettelse af en atmosfærefond, luftkvalitetsaftaler, internationale flyforureningsaftaler og internationale kontrolsystemer for grænseoverskridende luft- og havforurening. Vi skal have etableret miljøvogtere, og vi skal have etableret et bredt beredskab og beredskabsplaner for miljøkatastrofer. Det haster. »Væk« findes desværre ikke mere. Derfor er vores ønske i dag, at vi kan få præsenteret og diskuteret konkrete forslag og det konkrete indhold i vores planer.